

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนากิจกรรม การเรียน การสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 และ 3) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยทำการศึกษาจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 27 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 12 แผน แบบบันทึกสังเกตการเรียน แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับการวิเคราะห์ ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น เนื่องจากมีค่าคะแนนสอบเฉลี่ยจากการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนทั้งในเรื่องการเขียนคำ การเขียนเรียงความ และการเขียนประโยค
2. นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่งในแง่ผู้ศึกษสนุกเมื่อได้เขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องฉันภูมิใจที่เห็นผลงานของฉันแสดงไว้ใน ห้อเรียน เรื่องการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทำให้ฉันเขียนดีขึ้น เรื่องการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งเสริมให้ฉันรู้จักใช้ความคิด เรื่องการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้ นักเรียนมีส่วนร่วม เรื่องฉันอยากให้มีการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งเสริมให้ฉันมีความคิดสร้างสรรค์ และ เรื่องการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีเทคนิควิธีสอนใหม่อยู่เสมอ

3. การเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยโดยใช้แผนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. นักเรียนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น เนื่องจากมีค่าคะแนนสอบเฉลี่ยจากการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนทั้งในเรื่องการเขียนคำ การเขียนเรียงความ และการเขียนประโยค จากลักษณะของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนชาวเขาที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนนั้นพบว่า นักเรียนชาวเขาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในภาษาไทย เนื่องจากพื้นฐานทางครอบครัวและวัฒนธรรมของนักเรียนที่ทำให้นักเรียนมีการใช้ภาษาในกรณีติดต่อสื่อคือภาษาประจำถิ่น จึงทำให้นักเรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในภาษาไทยอีกทั้งยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการคิดสิ่งใหม่ๆ ขึ้น แต่เมื่อผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนภาษาไทย โดยใช้การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นพบว่า นักเรียนได้คะแนนสอบมากขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้งนักเรียนยังมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากขึ้นด้วยดังจะเห็นได้จากบันทึกการเรียนของนักเรียน และยังมีผลสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 12) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาชั้นพื้นฐานซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้ สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ อกความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของ ประภาศรี สีหอำไพ (2531 : 1) ให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำและข้อความจากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะของคำประพันธ์ มีความประณีต มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด และสอดคล้องกับความหมายการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2533 : 2) ที่กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน ดังเช่น แผนการสอนเรื่องการเขียนประโยคที่เกี่ยวข้องกับภาพ ที่ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยให้นักเรียนเขียนประโยค

ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพในแบบฝึกหัด ซึ่งคำตอบที่ได้จากการเขียนคำตอบของนักเรียนแต่ละคนนั้น มีความแตกต่างกันออกไป แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิศวาส ถัดจากกุล (2524) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกนี้ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งดาว พุทธพันธ์ (2534) ได้สร้างกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างคู่มือการใช้กิจกรรม และศึกษาเรื่องกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิจ จันทร่มล (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคะแนนรวมเฉลี่ยการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนสูงกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความก้าวหน้าทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนส่วนใหญ่ที่สับสนคิดต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องรู้สึกสนุกเมื่อได้เขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งเสริมให้ฉันรู้จักใช้ความคิด และเรื่องการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ส่งเสริมให้ฉันมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ลักษณะพฤติกรรมที่มีความคิดสร้างสรรค์ของ อารี รังสินันท์ (2532) ที่ได้กล่าวว่าการอบรมของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์มีดังนี้ มีความช่างคิด ช่างฝัน มีอุดมการณ์ สนุกสนานกับ การใช้ความคิด รู้จักคิดริเริ่ม มีความยืดหยุ่นในการคิดและการกระทำ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. ครูควรฝึกให้นักเรียนได้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องอื่นด้วย เพื่อให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น ในขั้นการนำครูควรเพิ่มการตั้งคำถามให้นักเรียนได้รู้จักคิดก่อนที่จะลงมือเขียน เป็นต้น
2. ครูควรเพิ่มกิจกรรมในการเรียนให้ผู้เรียนได้มีการใช้ความคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น เช่น ครูจะส่งการบ้านให้นักเรียนไปหารูปภาพที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและให้เขียนเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวข้องกับรูปภาพที่นักเรียนหามา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริเริ่มและได้ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองสนใจจะทำให้มีความรู้สึกริเริ่มกับการเรียนมากขึ้น
3. ในการเข้ากลุ่มของนักเรียน ครูควรดูแลไม่ให้เกิดการเข้ากลุ่มนั้นเป็นสมาชิกที่ซ้ำกันทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนในห้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและจะทำให้เกิดความคิดในสร้างสรรค์มากขึ้น
4. ในการแจกแบบฝึกหัดที่ทำการตรวจเรียบร้อยแล้วคืนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนควรจะทำกรให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนนั้น ๆ เมื่อดูแล้วเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นและทำให้มีการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นรูปแบบของตนเองต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษารูปแบบและประเภทของสื่อที่เหมาะสมกับการพัฒนาเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจะทำให้รู้ว่าผู้สอนควรจะมีการเลือกใช้สื่อใดที่เหมาะสมกับผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น
2. ควรจะทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยการใช้เกมเขียนเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบปกติ
3. ควรจะทำการศึกษาพัฒนาการของนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอน โดยการใช้การเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการนำไปใช้ในการเรียนกับวิชาอื่น ๆ